

P-15

สาเหตุการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน : กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ภราดร รมณีเรือง* เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร* สันญา เคนณาภูมิ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน : กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เพื่อศึกษาการแก้ไขการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างและสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะทางครอบครัว พบว่า มีฐานะทางครอบครัวระดับปานกลางถึงต่ำ มักจะถูกอบรมเลี้ยงดูภายใต้ลักษณะของครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์หรือเป็นครอบครัวแตกแยก 2) ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย พบว่า โดยส่วนใหญ่อยู่อาศัยอยู่สภาพแวดล้อมดี แต่มีอย่างน้อยเท่านั้นที่มีอาศัยอยู่ในลักษณะชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมไม่ดี เป็นชุมชนแออัด และเป็นแหล่งก่ออาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ 3) ปัจจัยด้านการเรียนรู้ทางสังคม พบว่า ส่วนใหญ่มีทัศนคติการกระทำผิดเป็นสิ่งไม่ดี แต่ในขณะเดียวกันก็ยอมรับกระทำผิด เคยได้รับการสนับสนุนกระทำผิดและได้รับยอมรับจากกลุ่มเพื่อน 4) ปัจจัยความกดดันทางสังคม พบว่า มีความปรารถนาที่จะมีทรัพย์สินเงินทองจำนวนมาก และการเลือกใช้วิธีการให้ได้มาที่ผิดกฎหมาย

คำสำคัญ : กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน, ผู้ต้องขัง, เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

* นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

**รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

***รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

The cause of property crime: a case study of the prison inmates of Mahasarakham Province

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the causes of property offenses: a case study of the prison inmates of Mahasarakham Province. To study of the remedy of offenses relating to property. The sample consisted of 30 people, used unstructured interview and structured interview. Analyzed with content analysis. The results of research were as follow: 1) Factors related to family characteristics were found to have medium to different family status. There are often raised under an incomplete or divided family. 2) The factors relating to the characteristics of the residential community are that most of them live in a good environment, but only a few live in a community with a bad environment Is a slum and is the source of various types of crimes. 3) Social learning factors found that most of the offenders have bad attitudes, but at the same time admitting wrongdoing used to be supported by criminals and accepted by friends. 4) Social pressure factors found that the desire to have a lot of money and choosing to used illegal acquisition methods.

Keywords: Property crime, inmates, Mahasarakham Province prison

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ประเทศต่าง ๆ ในโลกต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีความเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้น ก่อให้เกิดกระแสวัฒนธรรมโลกครอบงำทางความคิด การมองโลก การแต่งกาย การบริโภคนิยมแพร่หลายเข้าครอบคลุมเหนือวัฒนธรรมประจำชาติของแต่ละประเทศ รวมถึงประเทศไทยด้วย ในอดีต สังคมไทยได้ยึดถือวัฒนธรรม และเน้นคุณค่าในการพัฒนาจิตใจ เพราะมีศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ และพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมจะต้องเป็นไปตามกรอบประเพณีและวัฒนธรรม ศีลธรรมและจริยธรรม ปัญหาสังคมจึงสะท้อนว่าบุคคลเช่นไรเกี่ยวข้องกับปัญหาสังคมในขณะนั้น เขาเหล่านั้นควรอ้างว่าควรทำอะไรบ้าง และผู้คนที่ต้องการความรู้ในเรื่องเหล่านั้นอย่างไร ปัญหาเหล่านั้นขึ้นอยู่กับบริบทเวลาและสถานที่ที่เปลี่ยนแปลงไป และมีความหลากหลายตั้งแต่ปัญหาสังคมขนาดเล็กที่สุด คือครอบครัว ในเรื่องความรุนแรงในครอบครัวไปจนกระทั่งปัญหาการไม่รู้หนังสือ ปัญหาเลือกปฏิบัติอย่างสุดขั้วไปจนกระทั่งปัญหาการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตรายร้ายแรงปัญหาสุรา ยาเสพติดและการทำแท้งไปจนกระทั่งอาชญากรรมทางเพศและปัญหาความไม่เท่าเทียมกันทางเพศไปจนกระทั่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนโดยสังคมเพิ่งจะเริ่มตระหนักว่า “ปัญหาการล่วงละเมิดต่อเด็ก” เป็นปัญหาสังคมที่ควรได้รับการแก้ไขตั้งแต่ปีคริสต์ทศวรรษที่ 1960 เป็นต้นมา ซึ่งก่อนหน้านั้นแม้เด็กจะถูกทุบตีและกระทำทารุณกรรมต่าง ๆ ก็ไม่เคยเป็นประเด็นปัญหาที่สาธารณชนให้ความสนใจแต่อย่างใด จนกระทั่งผู้คนกลุ่มหนึ่งในกรณีนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์นำประเด็นผลกระทบที่เกิดแก่เด็กภายหลังที่เด็กถูกกระทำทารุณกรรมเข้าสู่สาธารณชน เรื่องดังกล่าวจึงกลายเป็นปัญหาสังคมขึ้น อาจกล่าวได้ว่าการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เป็นเรื่องที่น่าจะเกิดขึ้นได้ในทุกส่วนของสังคม และเมื่อมีการกระทำผิดความผิดหรืออาชญากรรมขึ้น ก็ย่อมก่อให้เกิดผลเสียหรือผลกระทบต่อสังคมมากมาย จนกระทั่งกลายเป็นปัญหาสังคม ทั้งในสังคมระดับย่อย และสังคมระดับประเทศ อันจะกระทบต่อความสงบสุข ความเรียบร้อยของประชาชนในสังคม อีกทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาของประเทศอีกด้วย ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า หากสังคมใดมีการกระทำผิดความผิดมากเท่าใด ก็ย่อมจะส่งผลต่อความมั่นคงปลอดภัยของคนในสังคมที่ลดน้อยลงด้วยเท่านั้น (สุดสงวน สุธีสร, 2552, น. 1)

อาจกล่าวได้ว่าการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เป็นเรื่องที่น่าจะเกิดขึ้นได้ในทุกส่วนของสังคม และเมื่อมีการกระทำผิดความผิดหรืออาชญากรรมขึ้น ก็ย่อมก่อให้เกิดผลเสียหรือผลกระทบต่อสังคมมากมาย จนกระทั่งกลายเป็นปัญหาสังคม ทั้งในสังคมระดับย่อย และสังคมระดับประเทศ อันจะกระทบต่อความสงบสุข ความเรียบร้อยของประชาชนในสังคม อีกทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาของประเทศอีกด้วย ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า หากสังคมใดมีการกระทำผิดความผิดมากเท่าใด ก็ย่อมจะส่งผลต่อความมั่นคงปลอดภัยของคนในสังคมที่ลดน้อยลงด้วยเท่านั้น (สุดสงวน สุธีสร และคณะ, 2552, น. 1) พฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินสามารถแบ่งออกตามหลักเกณฑ์ทั่วไป ตามประมวลกฎหมายอาญาของไทย สามารถแบ่งแยกหมวดความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินออกเป็น 8 หมวด ดังนี้ หมวด 1 ฐานลักทรัพย์ และฉ้อโกง หมวด 2 ฐานกรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ หมวด 3 ฐานฉ้อโกง หมวด 4 ฐานโกงเจ้าหนี้ หมวด 5 ฐานยักยอก หมวด 6 ฐานรับของโจร หมวด 7 ฐานทำให้เสียทรัพย์ และหมวด 8 ฐานบุกรุก (สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วิวัฒนากุล, 2546, น. 21) หากพิจารณาจากการแบ่งแยกหมวดความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินข้างต้น ล้วนแล้วแต่เป็นพฤติกรรมกระทำผิดความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกิดขึ้นและมีอยู่ในสังคมทั้งสิ้น รวมถึงยังก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของคนในสังคมที่เห็นได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้นพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้สังคมมีปัญหา และทำให้ความสงบสุขความปลอดภัยของคนในสังคมลดลง

จังหวัดมหาสารคามเป็นจังหวัดที่มีผู้คนอพยพเข้ามาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะบุคคลในระหว่างอายุ 18 – 25 ปี ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในระหว่างการเรียนและการศึกษา เนื่องจากความเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ของจังหวัดมหาสารคาม ที่เรียกได้ว่าเป็นตึกกิลานคร หรือเรียกอีกอย่างว่าเป็นเมืองแห่งการศึกษา ปัจจุบันเหล่านี้ล้วนเป็นแหล่งดึงดูดผู้คนทั้งหลาย ให้เดินทางเข้ามาประกอบธุรกิจ ลงทุนทำสถานบริการต่าง ๆ เป็นจำนวนมากสถิติผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม แต่ละปีมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันมีมากถึง 2,475 คน โดยแบ่งเป็นผู้ต้องขังชายจำนวน 2,174 คน และผู้ต้องขังหญิงจำนวน 301 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นประมาณวันละเกือบ 10 คน ในส่วนที่ปล่อยตัวพ้นโทษออกไปสู่สังคมภายนอกก็อยู่ได้เพียงระยะหนึ่ง ก็วนกลับไปกระทำผิดซ้ำขึ้นอีก จากการสำรวจผู้กระทำความผิดซ้ำจำนวน 800 คน (ฝ่ายพัฒนาปฏิบัติเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม, 2562) ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นคือมีผู้กระทำความผิดซ้ำ และถูกศาลตัดสินให้จองจำอยู่ภายในเรือนจำ จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการกระทำ ความผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไข เพื่อไม่ให้ผู้ต้องขังที่เคยต้องโทษออกไปแล้ววนกลับมากระทำผิดซ้ำอีก ดังนั้นจึงก่อให้เกิดความสงสัยที่ว่า เพราะเหตุใดจึงทำให้บุคคล ประกอบการกระทำผิดซ้ำ และนำไปสู่การตั้งข้อคำถามเพื่อค้นหาคำตอบว่ามีเงื่อนไขใดที่มีผลต่อการกระทำผิด เกี่ยวกับทรัพย์สิน : กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ทั้งนี้เชื่อว่าการหาคำตอบให้แก่คำถามนี้ จะทำให้เข้าใจถึง สภาพปัญหาของสังคมได้มากขึ้น และเมื่อได้เข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินแล้วนั้นก็ย่อมจะนำไปสู่ แนวทางการแก้ไขได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน: กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาการแก้ไขการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน: กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1.1 ตัวแปรอิสระ คือ สาเหตุการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ได้แก่ 1) ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะทางครอบครัว
- 2) ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย 3) ปัจจัยด้านการเรียนรู้ทางสังคม 4) ปัจจัยความกดดันทางสังคม

1.2 ตัวแปรตาม คือ การแก้ไขการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

2. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาระหว่าง เดือนเมษายน ถึง เดือนสิงหาคม พ.ศ.2562

3. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ต้องขังคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยังไม่ได้พ้นโทษ อยู่ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ระหว่างปี พ.ศ.2558 – 2562 จำนวน 30 คน (ฝ่ายพัฒนาปฏิบัติเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม, 2562)

4. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ (Interview Form) ลักษณะของเครื่องมือชนิดนี้ได้จากการสนทนา เป็นการถามตอบกันโดยตรง ทั้งนี้ผู้ถามจะมีฐานะเป็นผู้สัมภาษณ์ (Interviewer) ส่วนผู้ตอบจะมีฐานะเป็นผู้ถูกสัมภาษณ์ (Interviewee) การสัมภาษณ์

4.1 การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยได้กำหนดและทำเป็นแบบสัมภาษณ์ไว้ 3 ส่วนได้แก่

ส่วนแรก เป็นส่วนของโครงการและการวิจัยและสภาพทั่วไปของการสัมภาษณ์

ส่วนที่สอง เป็นส่วนสถานภาพโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่สัมภาษณ์เท่าที่จำเป็น

ส่วนที่สาม เป็นส่วนของคำถามและเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นตัวบทสัมภาษณ์ตามโครงสร้างจากการสัมภาษณ์

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.2.1 ผู้วิจัยได้ทำการส่งหนังสือเพื่อขอข้อมูลจากฝ่ายที่ผู้วิจัยซึ่งเป็นฝ่ายที่ดูแลข้อมูลและจำนวนผู้ต้องขัง

4.2.2 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

และสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการสัมภาษณ์ ตลอดจนแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีทางอาชญาวิทยา มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะของการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

วิจัยเรื่องสาเหตุการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์ : กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 30 คน ผลการศึกษาพบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์ โดยมีช่วงอายุตั้งแต่ 20 ถึง 39 โดยประมาณ ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ต้องขังทำงานประกอบอาชีพเพื่อสร้างตัว ส่วนใหญ่จะจบการศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิต คือจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 30 คน พบว่า จบมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 15คน มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 10 คน จบปริญญาตรี จำนวน 4 คน ปริญญาโท จำนวน 1 คน ภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดมหาสารคาม จากการศึกษาพบว่าสภาพที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ความผิดส่วนใหญ่จะเป็นครั้งแรกแต่มีเพียง จำนวน 25คน ที่กระทำผิดเป็นครั้งที่สอง

2. ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะทางครอบครัว จากการสัมภาษณ์พบว่า

“ครอบครัวฐานะปานกลาง คนในครอบครัวรักกันนะ ไม่มีปัญหาอะไร และตอนเล็กๆพ่อแม่ก็จะมีเลี้ยงดูสั่งสอนให้เป็นคนดีเหมือนคนอื่น ๆ แต่พอเริ่มโตขึ้นก็ไม่ได้พูดคุยกับพ่อแม่เท่าไร ส่วนมากก็จะคุยกันทางโทรศัพท์ พ่อแม่มักจะตามใจเราอยู่เหมือนกันนะ”

“ครอบครัวก็เป็นปกติ ตอนก่อนเกิดเรื่องก็อยู่กับพ่อแม่ เลี้ยงตั้งแต่เด็กๆ ก็จะไม่ค่อยได้รับการดูแลจากแม่มาตั้งแต่นั้น แต่พ่อก็สั่งสอนให้เป็นคนดี สอนทั่วไปเหมือนคนอื่น ๆ”

“ปกติพ่อแม่มีการเลี้ยงดูแบบตามใจ ไม่ค่อยเอาใจใส่ คือ อยากรู้อะไรไปไหนก็ไป ไม่ได้สนิทกับพ่อแม่มากนัก เพราะตอนนี้จะอยู่ข้างนอก ทำงานหาเงินใช้เอง ก็จะหารับจ้างทั่วไปเรื่อยๆ”

สรุปประเด็นได้ดังนี้ ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีฐานะทางครอบครัวระดับปานกลางถึงต่ำและผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กระทำผิดมักจะถูกอบรมเลี้ยงดูภายใต้ลักษณะของครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์หรือเป็นครอบครัวแตกแยก โดยครอบครัวของผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มักอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม และส่วนน้อยเท่านั้นที่ขาดการอบรมเลี้ยงดูสั่งสอน ไม่ว่าจะถูกอบรมเลี้ยงดูอย่างไร แต่จะมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีการสนทนาพูดคุย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครอบครัวน้อย

3. ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย จากการสัมภาษณ์พบว่า

“ลักษณะทางครอบครัวมีปัญหาทางครอบครัวมารดาใหม่ ครอบครัวมีปัญหาและเรื่องของพ่อแม่มีการอบรมเลี้ยงดูยากให้เป็นคนดีส่วนลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัยอยู่แน่นแออัด”

“ลักษณะทางครอบครัวครอบครัวก็ดี ไม่มีปัญหาอะไร พ่อแม่เลี้ยงมาดี เราไม่ตัวเองส่วนลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัยอยู่มีลักษณะเป็นชุมชนใหญ่ สิ่งยุ่งเหยิงเยอะมาก”

สรุปประเด็นได้ดังนี้ โดยส่วนใหญ่ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัยของผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีสภาพแวดล้อมที่ไม่ได้อยู่ในบริเวณที่เป็นชุมชนแออัด หรือเป็นแหล่งมั่วสุมหรือแหล่งอาชญากรรมต่าง ๆ แต่มีส่วน้อยเท่านั้นที่มีอาศัยอยู่ในลักษณะชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมไม่ดี เป็นชุมชนแออัด และเป็นแหล่งก่ออาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด เป็นต้น

4. ปัจจัยด้านการเรียนรู้ทางสังคม จากการสัมภาษณ์พบว่า

“โดยส่วนตัวแล้วเห็นว่าการทำผิดเป็นสิ่งที่ไม่ดี มองว่าเป็นสิ่งผิด แต่ที่ตนได้หลงไปก็เพราะเป็นเพียงอารมณ์ชั่ววูบ เพราะความคะนอง เห็นว่าเป็นวิธีที่ได้เงินมาง่ายได้เยอะดี จึงลงมือทำ ทั้งๆที่รู้ว่าผลที่ตามมามันจะเป็นยังไง และก็มี การหนีคดีด้วยและคิดว่ากฎหมายนั้นยังไม่ค่อยแข็งแรง มันมีการให้ประกันตัวได้ด้วย จึงไม่ค่อยกลัวการลงโทษทางกฎหมาย แต่ยังไงแล้วในส่วนของการทำผิดได้ดี ทาชั่วได้ชั่วนั้น เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งก่อนหน้านี้ก็ไม่ได้ใส่ใจมากนัก แต่พอได้รับโทษ ก็เห็นแล้วว่าพอดันทาไปแล้ว ก็กลับไปแก้ไขไม่ได้อีก และก็ได้มีการตักเตือนเพื่อนหากคิดจะทำผิดด้วยเช่นกัน”

“ก่อนหน้านี้ก็ไม่ได้คิดว่าพฤติกรรมทำผิดดีหรือไม่ดียังไง แต่ตอนนั้นคิดว่า มันไม่ผิดนะ ตอนทำไม่คิดเลยว่าเราทำผิด รู้แต่เพียงว่ามันได้เงินเยอะและเร็วเท่านั้น และก็คิดว่ากฎหมายไม่ค่อยน่าเชื่อถือ เพราะ กฎหมายมันน่าจะพิจารณาเป็นฐานความผิด เป็นคดีๆไป เช่น ลักทรัพย์ ก็ต้องโทษแค่ลักทรัพย์ แต่นี่มันรวมกันไปหมด บางเรื่องบางอย่างน่าจะเป็นทางแพ่ง ให้ไปสู้คดีเอา แต่ยังไงก็คิดว่าทำผิดได้ดี ทาชั่วได้ชั่วนั้นจริง แต่ก็มีบางคนนะที่ไม่ได้ทำผิด ก็โดนจับ”

สรุปประเด็นได้ดังนี้ ส่วนใหญ่มีทัศนคติการกระทำผิดเป็นสิ่งไม่ดี แต่ในขณะที่เดียวกันก็ยอมรับกระทำผิดกฎหมาย กล่าวคือ เห็นว่าการกระทำผิดสามารถกระทำได้ อีกทั้งเชื่อว่าการกระทำผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ต้องการและถูกต้อง รวมถึงจะหาเหตุผลเข้าข้างตนเองในการกระทำผิด และแสดงพฤติกรรมกระทำผิดภายใต้สภาพแวดล้อมทางสังคมที่แตกต่างกัน การสนับสนุนในการกระทำผิด พบว่า เคยได้รับการสนับสนุนกระทำผิดที่ไม่ร้ายแรงเช่นได้รับการสนับสนุนยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ในขณะที่ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการสนับสนุนในกรณีที่เป็นการกระทำผิดกฎหมายร้ายแรง เช่น ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เนื่องจากไม่เคยกระทำผิดกฎหมาย และการกระทำผิดครั้งนี้ถือเป็นครั้งแรก ดังนั้นจึงไม่มีการสนับสนุนในการกระทำผิดขึ้น การเลียนแบบ พบว่าผู้กระทำผิด ถือเป็นส่วน้อยจากการสัมภาษณ์ มีรูปแบบมาจากการเลียนแบบโดยหากพิจารณาจากกลุ่ม 3 กลุ่ม คือ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน และสื่อต่าง ๆ โดยกลุ่มเพื่อนที่คบหาสมาคมอยู่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกระทำผิดมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มครอบครัว และสื่อต่าง ๆ ตามลำดับ กล่าวได้ว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม ในรูปแบบของการทำตาม และการคล้อยตามทั้งที่ไม่รู้ตัว และรู้ตัวโดยไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้อง

4.1 การคบหาสมาคมที่แตกต่าง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นของการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน พบว่า โดยส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์ มีความเกี่ยวข้องหรือมีการคบหาสมาคมไม่ว่าจะเป็นโดยตรงหรือทางอ้อมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมกระทำผิด เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ยาเสพติด เป็นต้น โดยการคบหาสมาคมกับผู้ที่ผิดพฤติกรรมกระทำผิดมักมีจำนวน 2-8 คนมีการคบหาสมาคมประมาณ 2 ครั้งต่อสัปดาห์เป็นอย่างต่างจนมีการคบหาสมาคมกันทุกวัน โดยระยะเวลาที่มีการคบหาสมาคมตั้งแต่ 2 เดือน ถึง 6 ปี

4.2 การให้คำนิยามต่อการกระทำผิด

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นของการให้คำนิยามต่อการกระทำผิดพบว่า ส่วนใหญ่มีทัศนคติและให้ความหมายทั่วไปทางสังคมต่อพฤติกรรมการกระทำผิดว่าพฤติกรรมการกระทำผิด หรืออาชญากรรมเป็นสิ่งไม่ดี แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีการให้คำนิยามต่อการกระทำผิดของเฉพาะบุคคลไปในทิศทางบวกหรือยอมรับพฤติกรรมที่กระทำผิดกฎหมาย กล่าวคือ ทัศนคติในทิศทางบวกต่อพฤติกรรมอาชญากรรม จะส่งผลให้ไม่ยอมรับกฎหมายหรือบรรทัดฐานของสังคม และมีทัศนคติที่เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำผิดสามารถกระทำได้อีก ทั้งทัศนคติจะชักจูงให้เชื่อว่าการกระทำผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ต้องการและถูกต้องหรือสามารถกระทำได้รวมถึงจะหาเหตุผลเข้าข้างตนเองในการกระทำผิดนั้นๆ และแสดงพฤติกรรมกระทำผิดภายใต้สภาพแวดล้อมทางสังคมที่แตกต่างกัน

4.3 การสนับสนุนในการกระทำผิด

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นของการสนับสนุนที่แตกต่างพบว่า ส่วนใหญ่เคยได้รับการสนับสนุนที่แตกต่างบ้างในกรณีของพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่นๆที่ไม่ถือเป็นกระทำผิดกฎหมายร้ายแรง เช่น ได้รับการสนับสนุนในทิศทางบวกในลักษณะของการได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ในขณะที่ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการสนับสนุนที่แตกต่างในกรณีที่เป็นการกระทำผิดกฎหมายร้ายแรง เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์มาก่อน เนื่องจาก ส่วนใหญ่ไม่เคยกระทำผิดกฎหมาย และการกระทำผิดรวมถึงการรับโทษครั้งนี้ถือเป็นครั้งแรก ดังนั้นจึงไม่ก่อให้เกิดการสนับสนุนในการกระทำผิดขึ้น ไม่ว่าจะการสนับสนุนในทิศทางบวก เช่น การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์ และทำให้ร่ำรวยขึ้น และการสนับสนุนในทิศทางลบ เช่น ผู้กระทำผิดสามารถหลบหนีการลงโทษทางกฎหมายได้ นอกจากนี้การได้รับการลงโทษ ทำให้ทุกคนรู้สึกถึงการไม่ได้รับการสนับสนุนทั้งในทิศทางบวกและลบ จึงส่งผลให้ทุกคนมีความคิดเห็นต่อการกระทำผิด ครั้งต่อไปว่า จะไม่กระทำผิดซ้ำอีกหากมีการพ้นโทษ ทั้งนี้เพราะไม่ได้ทำให้ร่ำรวยขึ้น และยังคงต้องถูกลงโทษทางกฎหมายอีกด้วย

4.4 การเลียนแบบ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นของการเลียนแบบ พบว่าพฤติกรรมการกระทำผิด ถือเป็นส่วนน้อยจากการสัมภาษณ์ มีรูปแบบมาจากการเลียนแบบโดยหากพิจารณาจากกลุ่ม 3 กลุ่ม คือครอบครัว กลุ่มเพื่อน และสื่อต่าง ๆ โดยกลุ่มเพื่อนที่คบหาสมาคมอยู่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการกระทำผิดมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มครอบครัว และสื่อต่าง ๆ ตามลำดับจะเห็นว่ากลุ่มเพื่อนที่มีการคบหาสมาคมนั้น จะมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน ตั้งแต่พฤติกรรมเบี่ยงเบนเล็กน้อย เช่น เล่นการพนัน ดื่มสุรา ใช้สารเสพติด เป็นต้น ไปจนกระทั่งการกระทำผิดกฎหมายที่รุนแรง กล่าวได้ว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม ในรูปแบบของการทำตาม และการคล้อยตามทั้งที่ไม่รู้ตัว และรู้ตัวโดยไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้อง และผลลัพธ์ของการกระทำที่จะเกิดขึ้นอีกทั้งพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่มีการทำตามกลุ่มเพื่อนได้มีการทำตามมาหลายครั้ง และเป็นระยะเวลาานาน จึงทำให้เห็นว่าการกระทำผิดเป็นสิ่งที่สามารถกระทำผิดได้ตามต้องการ และเต็มใจที่จะกระทำ และการทำตามพฤติกรรมการกระทำผิดจากกลุ่มเพื่อนยังทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ หรือมีความเป็นพวกเดียวกันในกลุ่มเพื่อนมากขึ้น ดังนั้นจึงส่งผลให้ไม่ลังเลที่จะทำตามกลุ่มเพื่อนที่มีการพฤติกรรมการกระทำผิดด้วย

5. ปัจจัยความกดดันทางสังคมได้แก่ ค่านิยมในความสำเร็จ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีค่านิยมในความสำเร็จ คือมีการศึกษาที่ดี มีงานที่ดีและการมีสิ่งของที่อำนวยความสะดวกสบายในการใช้ชีวิต เพื่อให้ชีวิตมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีเทียบเท่ากับคนอื่นในสังคม หลังจากกระทำผิดค่านิยมในความสำเร็จหรือให้คุณค่าในความสำเร็จในเรื่องของการมีชีวิตที่เรียบง่าย และมีจิตใจที่ยอมรับกับชีวิตที่เป็นอยู่มากขึ้น รวมถึงสิ่งที่พึงปรารถนาไม่ใช่วัตถุสิ่งของภายนอก โดยสิ่งใดที่ต้องการพยายามหาให้ได้มาเท่าที่จะทำได้ และจะทำให้ดีที่สุดในอีกทั้งให้คุณค่ากับการมีชีวิตที่มีความสุขอันเกิดจากจิตใจ

ภายในมากกว่าความหลงใหลในทรัพย์สินเงินทอง พบว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าทรัพย์สินเงินทองเป็นปัจจัยที่จำเป็นและมีความสำคัญมากและปรารถนาที่จะมีทรัพย์สินเงินทองจำนวนมาก ทรัพย์สินเงินทอง คือพระเจ้า หลังจากเขาได้รับการลงโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คุณค่าของทรัพย์สินเงินทองเปลี่ยนแปลงไป คือ ทรัพย์สินเงินทองไม่ใช่สิ่งที่สำคัญ มีเพียงพอต่อการใช้ชีวิตเท่านั้นหรือกล่าวได้ว่า ทรัพย์สินเงินทองไม่ใช่พระเจ้าอีกต่อไป โอกาสในการประสบความสำเร็จ พบว่า ผู้กระทำผิดมีโอกาสในการประสบความสำเร็จที่ไม่เท่าเทียมกันคือ ตั้งแต่ระดับต่ำไปจนถึงระดับสูง แต่สิ่งหนึ่งที่เขามีลักษณะเดียวกัน คือ การเลือกใช้ชีวิตให้ได้มาซึ่งความสำเร็จที่สังคมไม่ยอมรับ และผิดกฎหมาย

5.1 ค่านิยมในความสำเร็จ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นของการค่านิยมในความสำเร็จพบว่า มีค่านิยมในความสำเร็จหรือการให้คุณค่ากับสิ่งที่พึงปรารถนาก่อนการถูกลงโทษคล้ายคลึงกัน โดยแบ่งค่านิยมในความสำเร็จออกเป็น 2 ช่วงเวลา คือ 1) ก่อนได้รับการลงโทษ มีค่านิยมในความสำเร็จเกี่ยวกับการมีการศึกษาที่ดี มีหน้าที่การงานที่ดีและการมีวัตถุสิ่งของภายนอกที่สามารถอำนวยความสะดวกสบายในการใช้ชีวิต ทั้งนี้เพื่อให้ชีวิตมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดี เทียบเท่ากับคนอื่นในสังคม และ 2) หลังได้รับการลงโทษมีค่านิยมในความสำเร็จหรือให้คุณค่ากับสิ่งที่พึงปรารถนาเปลี่ยนแปลงไป จะมีค่านิยมในความสำเร็จหรือให้คุณค่าในความสำเร็จในเรื่องของการมีชีวิตที่เรียบง่าย และมีจิตใจที่ยอมรับกับชีวิตที่เป็นอยู่มากขึ้น รวมถึงสิ่งที่พึงปรารถนาไม่ใช่วัตถุสิ่งของภายนอก โดยสิ่งใดที่ต้องการพยายามทำให้ได้มาเท่าที่จะทำได้ และจะทำให้ดีที่สุด อีกทั้งให้คุณค่ากับการมีชีวิตที่มีความสุขอันเกิดจากจิตใจภายในมากกว่า

5.2 ความหลงใหลในทรัพย์สินเงินทอง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นของความหลงใหลในทรัพย์สินเงินทองพบว่า ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าทรัพย์สินเงินทองเป็นปัจจัยที่จำเป็น และมีความสำคัญมากและปรารถนาที่จะมีทรัพย์สินเงินทองจำนวนมาก และอาจกล่าวได้ว่าทรัพย์สินเงินทอง คือพระเจ้า แต่อย่างไรก็ตามหลังจากได้รับการลงโทษ ทำให้ความคิดเห็นต่อการให้คุณค่าของทรัพย์สินเงินทองมีทิศทางที่เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ จากเดิมที่มีความคิดเห็นว่าทรัพย์สินเงินทองเป็นปัจจัยที่จำเป็นและมีความสำคัญมาก ได้ลดคุณค่าลงและมีความคิดเห็นว่า ทรัพย์สินเงินไม่ใช่สิ่งที่สำคัญมาก เพียงแค่มีเพียงพอต่อการใช้ชีวิตเท่านั้น หรือกล่าวได้ว่า ทรัพย์สินเงินทองไม่ใช่พระเจ้าอีกต่อไป

4.3 โอกาสในการประสบความสำเร็จ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นของโอกาสในการประสบความสำเร็จ พบว่า โอกาสในการประสบความสำเร็จที่ไม่เท่าเทียมกันคือ ตั้งแต่ระดับต่ำไปจนถึงระดับสูง แต่สิ่งหนึ่งที่มีลักษณะเดียวกัน คือ การเลือกใช้ชีวิตให้ได้มาซึ่งความสำเร็จที่สังคมไม่ยอมรับ หรือเป็นวิธีการที่ผิดกฎหมาย กล่าวคือ มีโอกาสในการประสบความสำเร็จในชีวิตต่างตกอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมที่กดดัน ทำให้การประสบความสำเร็จในชีวิตมีน้อย จึงเลือกวิธีการให้ได้มาซึ่งความสำเร็จที่ผิด แม้จะมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จได้มาก แต่กลับตัดโอกาสที่ตนเองมีให้จนกระทั่งต้องเลือกใช้ชีวิตที่ให้ได้มาซึ่งความสำเร็จที่ผิดกฎหมายด้วยเช่นกัน

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ได้แก่ การคบหาสมาคมที่แตกต่าง การให้คำนิยามต่อการกระทำผิด การเลียนแบบ ค่านิยมในความสำเร็จ และโอกาสในการประสบความสำเร็จ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การคบหาสมาคมที่แตกต่างจากผลการศึกษาผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า ผู้ต้องขังมีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือกระทำผิดกฎหมายจริงโดยส่วนใหญ่มักมีปฏิสัมพันธ์มีความเกี่ยวข้องทั้งทางตรง

และทางอ้อมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมกระทำผิด เช่น ลักทรัพย์ ซึ่งทรัพย์สินยาเสพติด เป็นต้น ดังนั้นผู้ต้องขังที่มีการคบหาสมาคมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน จึงเป็นโอกาสให้เข้าสู่กระบวนการยอมรับพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย ตลอดจนมีการเลียนแบบพฤติกรรมในที่สุด และนำไปสู่ข้อสรุปได้ว่า การคบหาสมาคมที่แตกต่างเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน สอดคล้องกับงานวิจัย Bosiakoh and Andoh (2010) ได้ศึกษา Differential Association Theory and Juvenile Delinquency in Ghana's Capital City – Accra : the Case of Ghana Borstal Institute และผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมกระทำผิดของเยาวชนในสถานกักกันของการ์นามีความสอดคล้องกับทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างของซัทเทอร์แลนกล่าวคือ กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคล โดยกลุ่มเพื่อนจะมีการแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนให้เห็นและเพิ่มระดับความรุนแรงของพฤติกรรมเบี่ยงเบนมากขึ้นซึ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนเหล่านี้ได้มีการแสดงให้เห็นทั้งพฤติกรรม และเทคนิคต่าง ๆ ตลอดจนกลายเป็นการเรียนรู้เป็นระยะเวลาอันยาวนานจนกระทั่งทำให้บุคคลที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีลักษณะพฤติกรรมเช่นเดียวกัน

2. การให้คำนิยามต่อการกระทำผิดจากผลการศึกษาผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า มีทัศนคติในทิศทางบวกต่อพฤติกรรมอาชญากรรม ซึ่งส่งผลไม่ยอมรับกฎหมายหรือบรรทัดฐานของสังคม และมีทัศนคติที่เห็นว่าพฤติกรรมกระทำผิดสามารถกระทำได้ ตลอดจนเชื่อว่าการกระทำผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ต้องการและถูกต้องที่จะสามารถกระทำได้ จนนำไปสู่การกระทำผิดในที่สุด ดังนั้นนำไปสู่ข้อสรุปได้ว่า การให้คำนิยามต่อการกระทำผิดเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน สอดคล้องกับงานวิจัย Wolfe and Higgins (2009) ได้ทำการศึกษาว่าตัวแปรใดที่จะสามารถอธิบายการละเมิดลิขสิทธิ์ในกลุ่มเพื่อนได้ และจากการศึกษา พบว่า อายุ เพศ การควบคุมตนเองต่าง สามารถอธิบายถึงการรวมกลุ่มเพื่อนที่เบี่ยงเบนได้ โดยบุคคลที่มีอายุน้อยจะมีการรวมกลุ่มกับเพื่อนที่เบี่ยงเบนมากกว่า และบุคคลที่มีค่านิยมที่เข้มแข็งในการชื่นชอบต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ จะมีแนวโน้มการรวมกลุ่มกับเพื่อนที่เบี่ยงเบนมากกว่าอีกเช่นกัน นอกจากนี้ พบว่าพฤติกรรมการละเมิดลิขสิทธิ์ก่อนหน้า มีอิทธิพลต่อการคบหาสมาคมที่แตกต่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่มีส่วนในการละเมิดลิขสิทธิ์ ซอร์ฟแวร์ ย่อมมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่เหมือนกัน และความโน้มเอียงทางจริยธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการคบหาสมาคมกลุ่มเพื่อนที่เบี่ยงเบน กล่าวคือ เมื่อความโน้มเอียงทางจริยธรรมของบุคคลมีมากขึ้น จะมีลักษณะการละเมิดลิขสิทธิ์ดิจิทัลมากขึ้น

3. การเลียนแบบ

จากผลการศึกษาผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า ส่วนใหญ่มีการเลียนแบบพฤติกรรมกระทำผิดจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งได้มีการท าดมมาหลายครั้ง และเป็นระยะเวลาอันยาวนาน จึงทำให้เห็นว่าการกระทำผิดเป็นสิ่งที่สามารถกระทำผิดได้ตามต้องการ และเต็มใจที่จะทำจนนำไปสู่การกระทำผิดในที่สุด ดังนั้น นำไปสู่ข้อสรุปได้ว่า การเลียนแบบเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน สอดคล้องกับงานวิจัย รูจิริชชัญญานันท์ ชัยแก้ว และ อนุชา เลิศโตมรสกุล (2554) ได้ทำการศึกษา ทฤษฎีการเลียนแบบกับพฤติกรรมการปาหีน พบว่า การเลียนแบบมีการรับรู้เรื่องราวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนมาก่อนที่จะกระทำความผิดโดยส่วนใหญ่เคยรับรู้ผ่านทางสื่อต่าง ๆ มีการให้ความสนใจกับพฤติกรรมการปาหีนที่ได้รับรู้รับทราบมา ความรู้สึกต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อมีทั้งในแง่บวกและแง่ลบ การรับรู้ในเรื่องการถูกจับกุมตัวและการถูกลงโทษผู้กระทำผิดที่มีพฤติการณ์ปาหีน ส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าถูกจับกุมตัวได้ และไม่รู้ว่ามีการถูกลงโทษอย่างไร และผู้กระทำผิดทุกคนคิดว่าพฤติกรรมปาหีนเป็นเรื่องที่ทำตามได้ง่าย

4. ค่านิยมในความสำเร็จ

จากผลการศึกษาผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า ก่อนได้รับการลงโทษ มีค่านิยมในความสำเร็จเกี่ยวกับการมีการศึกษาที่ดี มีหน้าที่การงานที่ดี และการมีวัตถุสิ่งทองภายนอกที่สามารถอำนวยความสะดวกสบายในการใช้ชีวิต เพื่อให้มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีเทียบเท่ากับคนอื่นในสังคม ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้วิธีที่ถูกกฎหมายแสวงหาสิ่งที่ต้องการได้ จนนำไปสู่การกระทำผิดในที่สุด ดังนั้นนำไปสู่ข้อสรุปได้ว่าค่านิยมในความสำเร็จเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการกระทำผิด

เกี่ยวกับทรัพย์สิน สอดคล้องกับงานวิจัย Rosenberger (2010) ได้ทำการศึกษา ถึงความเปลี่ยนแปลงทางสถาบันทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นสถาบันอันนำไปสู่ความไม่สมดุลให้แก่สถาบันต่าง ๆ ได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาและระบบการเมือง โดยการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจได้กลายเป็นแรงกดดันทางวัฒนธรรม และส่งผลต่อการควบคุมประชาชนในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และจากผลการศึกษา พบว่า การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในสังคมอเมริกา ส่งผลให้เกิดความครอบงำทางเศรษฐกิจขึ้น กล่าวคือก่อให้เกิดวัฒนธรรมวัตถุนิยม มุ่งสะสมความสำเร็จ ซึ่งวัฒนธรรมในรูปแบบนี้จะนำไปสู่อัตราการเกิดอาชญากรรมสูง นอกจากนี้ยังเชื่อว่าผลกระทบจากการบริโภคสื่อต่าง ๆ จะมีผลต่อการเกิดอาชญากรรมในระดับส่วนบุคคลอีกด้วย

5. โอกาสในการประสบความสำเร็จ

จากผลการศึกษาผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า โอกาสในการประสบความสำเร็จที่ไม่เท่าเทียมกัน คือ ตั้งแต่ระดับต่างไปจนถึงระดับสูง แต่สิ่งหนึ่งที่สำคัญมีลักษณะเดียวกัน คือ การเลือกใช้วิธีการให้ได้มาซึ่งความสำเร็จที่สังคมไม่ยอมรับ หรือเป็นวิธีการที่ผิดกฎหมาย ซึ่งมีโอกาสในการประสบความสำเร็จในชีวิตต่างตกอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมที่กดดันทำให้การประสบความสำเร็จในชีวิตมีน้อย จึงเลือกวิธีการให้ได้มาซึ่งความสำเร็จที่ผิด จนนำไปสู่การกระทำผิดในที่สุด ดังนั้นนำไปสู่ข้อสรุปได้ว่า โอกาสในการประสบความสำเร็จเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน สอดคล้องกับทฤษฎีกดดันของ Agnew and other (1996) ในการอธิบายอารมณ์ และการเบี่ยงเบน พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมาจากความกดดันที่เกิดจากอารมณ์ในด้านลบกล่าวคือ สังคมเป็นปัจจัยให้เกิดความกดดัน และนำมาซึ่งอารมณ์ในด้านลบ จนกระทั่งกลายเป็นความกดดัน นำไปสู่การแสดงออกของพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนั้น สรุปได้ว่าอารมณ์ในด้านลบภายใต้ความกดดันทางสังคม ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีฐานะทางครอบครัวระดับปานกลางถึงต่ำและผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กระทำผิดมักจะถูกอบรมเลี้ยงดูภายใต้ลักษณะของครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์หรือเป็นครอบครัวแตกแยก โดยครอบครัวของผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มักอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม และส่วนน้อยเท่านั้นที่ขาดการอบรมเลี้ยงดู สั่งสอน ไม่ว่าจะถูกอบรมเลี้ยงดูอย่างไร แต่จะมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีการสนทนาพูดคุย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครอบครัวน้อย ต้องมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายในครอบครัว ต้องมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวให้ความสำคัญภายในครอบครัวไม่ว่าจะมีฐานะทางครอบครัวเป็นเช่นไรก็ตามอันดับแรกต้องให้ความสำคัญแก่ครอบครัวก่อน

1.2 ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย โดยส่วนใหญ่ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัยของผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี อยู่ในบริเวณที่เป็นชุมชนแออัด หรือเป็นแหล่งมั่วสุมหรือแหล่งอาชญากรรมต่าง ๆ แต่มีส่วนน้อยเท่านั้นที่มีอาศัยอยู่ในลักษณะชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมไม่ดี เป็นชุมชนแออัด และเป็นแหล่งก่ออาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด

1.3 การเรียนรู้ทางสังคม ได้แก่การให้คำนิยามต่อการกระทำผิด พบว่า ส่วนใหญ่มีทัศนคติการกระทำผิดเป็นสิ่งไม่ดี แต่ในขณะที่เดียวกันก็ยอมรับกระทำผิดกฎหมาย กล่าวคือ เห็นว่าการกระทำผิดสามารถกระทำได้ อีกทั้งเชื่อว่าการกระทำผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ต้องการและถูกต้อง รวมถึงจะหาเหตุผลเข้าข้างตนเองในการกระทำผิด และแสดงพฤติกรรมกระทำผิดภายใต้สภาพแวดล้อมทางสังคมที่แตกต่างกัน การสนับสนุนในการกระทำผิด พบว่า เคยได้รับการสนับสนุนกระทำผิดที่ไม่ร้ายแรงเช่นได้รับการสนับสนุนยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ในขณะที่ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการสนับสนุนในกรณีที่เป็นการกระทำผิดกฎหมายร้ายแรง เช่นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เนื่องจากไม่เคยกระทำผิดกฎหมาย และการกระทำผิดครั้งนี้ถือเป็นการครั้งแรก ดังนั้นจึงไม่มีการสนับสนุนในการกระทำผิดขึ้น การเลียนแบบ พบว่าผู้กระทำผิด

ถือเป็นส่วนน้อยจากการสัมภาษณ์ มีรูปแบบมาจากการเลียนแบบโดยหากพิจารณาจากกลุ่ม 3 กลุ่ม คือ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน และสื่อต่าง ๆ โดยกลุ่มเพื่อนที่คบหาสมาคมอยู่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการกระทำผิดมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มครอบครัว และสื่อต่าง ๆ ตามลำดับ กล่าวได้ว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม ในรูปแบบของการทำตาม และการคล้อยตามทั้งที่ไม่รู้ตัว และรู้ตัวโดยไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้อง

1.4 ความกดดันทางสังคมได้แก่ ค่านิยมในความสำเร็จ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีค่านิยมในความสำเร็จ คือ มีการศึกษาที่ดี มีการทำงานที่ดีและการมีสิ่งของที่อำนวยความสะดวกสบายในการใช้ชีวิต เพื่อให้ชีวิตมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดี เทียบเท่ากับคนอื่นในสังคม หลังจากกระทำผิดค่านิยมในความสำเร็จหรือให้คุณค่าในความสำเร็จในเรื่องของการมีชีวิตที่เรียบง่าย และมีจิตใจที่ยอมรับกับชีวิตที่เป็นอยู่มากขึ้น รวมถึงสิ่งที่พึงปรารถนาไม่ใช่วัตถุสิ่งของภายนอก โดยสิ่งใดที่ต้องการพยายามทำให้ได้มาเท่าที่จะทำได้ และจะทำให้ดีที่สุด อีกทั้งให้คุณค่ากับการมีชีวิตที่มีความสุขอันเกิดจากจิตใจภายในมากกว่าความหลงใหลในทรัพย์สินเงินทอง พบว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าทรัพย์สินเงินทองเป็นปัจจัยที่จำเป็นและมีความสำคัญมากและปรารถนาที่จะมีทรัพย์สินเงินทองจำนวนมาก ทรัพย์สินเงินทอง คือพระเจ้าหลังจากเขาได้รับการลงโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คุณค่าของทรัพย์สินเงินทองเปลี่ยนแปลงไป คือ ทรัพย์สินเงินทองไม่ใช่สิ่งที่สำคัญ มีเพียงพอต่อการใช้ชีวิตเท่านั้นหรือกล่าวได้ว่า ทรัพย์สินเงินทองไม่ใช่พระเจ้าอีกต่อไป โอกาสในการประสบความสำเร็จ พบว่า ผู้กระทำผิดมีโอกาสในการประสบความสำเร็จที่ไม่เท่าเทียมกันคือ ตั้งแต่ระดับต่างไปจนถึงระดับสูง แต่สิ่งหนึ่งที่เขา มีลักษณะเดียวกัน คือ การเลือกใช้วิธีการให้ได้มาซึ่งความสำเร็จที่สังคมไม่ยอมรับ และผิดกฎหมาย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

2.3 ควรทำการศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ สำเร็จเสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติ อัมพร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา และแก้ไขข้อบกพร่องตลอดมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย คุณค่า และประโยชน์จากวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณความดี แต่ พระคุณบิดา มารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในงานวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- จิตรารณณ์ จิตรธรร. (2551). การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ศึกษาเชิงทฤษฎีการควบคุมตนเอง การควบคุมทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฝ่ายทัณฑปฏิบัติเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม. (2562). รายงานจำนวนผู้ต้องขัง. มหาสารคาม: เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม.
- รุจรัชชัญญานันท์ ชัยแก้ว และ อนุษา เลิศโตมรสกุล. (2554). ทฤษฎีการเลียนแบบกับพฤติกรรมการพาหีน. วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 22, 3 (กันยายน-ธันวาคม): 119 - 129.
- สุดสงวน สุธีสร และคณะ. (2552). ความเป็นไปได้ในการจัดทำแผนที่อาชญากรรม (Crime Mapping) ในประเทศไทย : โครงการวิจัย รายงานสรุปผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการยุติธรรม.

- สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล. (2546). *คำอธิบายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- Agnew, R.; Cullen, F. T.; Burton, V. S.; Evans, T. D. and Dunaway, R. G. (1996). *A New Test of Classic Strains Theory*. *Justices Quarterly*, 13(4) (December), 681-704.
- Bosiakoh, T. A. and Andoh, P. K. (2010). *Differential Association Theory and Juvenile Delinquency in Ghana's Capital City -Accra: The Case of Ghana Borstal Institute*. *International of Sociology and Anthropology*, 2(9) (November), 198-205.
- Rosenberger, J. S. (2010). *Crime, Media, and the American Dream: A Micro-Level Analysis of Meissner and Rosenfeld's Institutional Anomie Theory*. Master thesis, University of Akron.
- Wolfe, S. E. and Higgins, G. E. (2009). Explaining Deviant Peer Associations: An Examination of Law Self-control, Ethical Predispositions, Definitions, and Digital Piracy. *Western Criminology Review*, 10(1), 43 - 55.